

Πέμπτη, 21 Απριλίου 2011

Επιλογές...

με **δήγμα**

«Η μάνα του Χριστού»

Επιλέγει – σχολιάζει ο Δημήτρης Φεργάδης

Λέμε, μια φορά την εβδομάδα, να επικοινωνούμε από αυτόν εδώ το χώρο, μέσα από τα λόγια ανθρώπων της τέχνης, του πολιτισμού, της διανόησης, της παράδοσης ή και απλών καθημερινών ανθρώπων. «Συνθήκη» τα λόγια αυτά να σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την επικαιρότητα.

Για πρώτη επικοινωνία και «λόγω των ημερών» επιλέξαμε τους πιο κάτω συγκλονιστικούς στίχους του μεγάλου μας Δάσκαλου ποιητή, του «παππού» Κώστα Βάρναλη, για όσους είχαν την τύχη, την τιμή και την δωρεά να τον γνωρίσουν, όπως ο υπογράφων το παρόν.

Διαβάστε λοιπόν τα μοναδικά θρηνητικά και σπαρακτικά λόγια της Μάνας για το χαμό του Γιου της, από το ποίημα η «Μάνα του Χριστού».

Φεύγεις πάνω στην άνοιξη, γιε μου καλέ μου,

Άνοιξη μου γλυκιά, γυρισμό που δεν έχεις.

Η ομορφιά σου βασίλεψε κίτρινη, γιε μου,

δε μιλάς, δεν κοιτάς, πως μαδιέμαι, γλυκέ μου.

Μα γιατί να σταθείς να σε πιάσουν! Κι ακόμα σα ρωτήσανε: «Ποιος ο Χριστός;» τι πες «Να με!»

Αχ! Δεν ξέρει, τι λέει το πικρό μου το στόμα! Τριάντα χρόνια παιδί μου δε σ' έμαθ' ακόμα!

Σημείωση: Τον χρήσιμο και αναγκαίο, όσο ποτέ άλλοτε, για τον αιχμηρό και ανατρεπτικό λόγο και τις ιδέες του, μεγάλο Δάσκαλο και Ποιητή – Κώστα Βάρναλη τίμησε σε ένα πολύ ενδιαφέρον Διήμερο Επιστημονικό Συνέδριο στις 16,17/4/2011 το ΚΚΕ.